

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, проповідуйте!

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA - CANADA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

Дажбог - Свята Правда. Ми
віруємо в Єдиного і Всюди
сущого Господа Дажбога.
"Встала Правда в жилах
Дажбожою Внука", (Слово
про Похід Ігоря). Дажбожий
Внук-Народ Український.

№ 145 СІЧЕНЬ

10.979 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання 14-ий.

ТАЇНА СЛОВА "РУСЬ" РОЗКРИТА

УВАГА!

Доводимо до відому Наукове Товариство ім. Шевченка, Укр. Вільну Академію Наук, Катедри Українознавства при університетах, Славістичні відділи, що таїна слова РУСЬ розкрита. Немає жодних підстав вважати, що це слово чужоземного походження.

Справа великих наукових відкриттів — справа людей високо обдарованих, людей розвиненої уяви, глибокої інтуїції, широких знань і одержимої трудолюбності. Великі науковці народяться так, як поети, філософи, композитори, духовні лідери. Вихід "Мага Віри" започаткує перегляд і переоцінку дотепер написаної історії України-Русі.

Редакція.

(Продовження. Початок у Числах 131 - 144, які можна в нас замовити).

34. КУБАНЬ. Коли українець, який живе у Флориді, сказав, що він кубанець, емігранти з Куби спитали його, коли він прибув з Гавани? Треба казати Купань. Санскритське слово "купа" значить — джерельна вола, джерело, воно складне з "кү", що значить — котра і "па" — пити — вода, яку можна пити, свіжа добра вола. Біля "купа" (джерела) наші предки мали величні свята Купала: молодь і дорослі люди сходилися біля купа (джерела, струмка, ріки), і мали "ла" (леління, гуляння, лагіднення, милування, роди-

чання). Треба казати Купанські козаки, а не Кубанські.

Сула. Є в санскриті такі слова "сутапа" (дуже тепло); "судуракара" (дуже эле чуючо). (Санскритське "дур" значить — дурнота, і звідси — "дурасіта" (дурне сидження, поведження), "дураукта" (дурне говорення), "дурбада рү" (погане дерево), "дурбала" (слабуватий)). "Сутану" (дуже тонка), "сүлоліта" (дуже лелійна, граюча, мила), "сүлалата" (дуже миловидна, принадна), "сүлу" (дуже забавна), "сүла" (дуже лелійна, мрійна,

граюча). Пісенна назва річки не випадкова.

Наші предки були бадьорими дітьми бадьорої природи. І вірили вони, що природа уміє говорити, душу має. І вірили, що чим краще людина знає таїни природи, тим легше і щасливіше їй живеться. Вони свідомість брали для себе з свідомості Всесвіту. Їхня свідомість була злагоджена з ритмікою життя природи, і тому була свідомістю здоровою, радісною, правильною.

35. ТЕТЕРЕВ. САНСКРИТСЬКЕ СЛОВО "ТІТІРІ" ЗНАЧИТЬ

— ТЕТЕРКА, ТЕТЕРУК, ТЕТЕРЯ. Ріка, на степових берегах якої живуть тетері, має назву Тетерів. Санскритське слово "тітірі" споріднене з нашими словами — отетерілий (переляканий); отетерілий вигляд; отетеріти (розгубитися), отетерів (збентежився).

Удай. Санскритське слово "удан" (вода).

У "Рик Ведах" слово "уданя" значить — водяна, водяниста, а санскритське ім'я Удая значить — Той, що у воді живе, Водяник. Санскритські слова "удапіті" (вода для пиття), "удастока" (водостік), "удаплага" (вода пливуча), "удапруг" (вода предка) так зберегли свою первісність, що й сьогодні для українця зрозумілі.

Уж. Назва ріки Уж немає нічого спільного з вужом. У санскриті слово "юшні" значить кип'яча вода, юша, юшка, а "іша" — їжа, а "юші" — юшка, навар. З слова "юш" (юшка) походить назва ріки Уж.

36. ХОРОЛ. У санскриті слово "хура" значить — копито, а також — перегляд кінських копит перед перегонами, тобто перед початком їзди на "ашвах" (лошатах, конях). "Ашва хуралі" — кінські перегони, а "хуралі" — назва місця, де виробляються луки і стріли, і де відбувається їзда на конях із стрільням з луків.

Санскритське "хур" споріднене з санскритським "чур" і "кшур"; санскритське "чураті" значить — чухрати. А "косу-ра" (від "кшур") — косу різати; робити косу — здійснювати обряд переводу юнака в стан косака. Обряд переводу юнака в стан косака здійснювався на святах Купала і Хурала. І на святі Хуральському здійснювалися обряди ратних змагань: косаки показували військову хуралність, літаючи на конях. З слова "хуралі" походить наше слово "харалужний" (загартований, відважний, бойовий; харалужні мечі — гартовані, бойові). "Гремлеши о шеломи мечи хара-

лужними!" ("Слово про похід Ігоря"). Хуралі, Хорол, харалужні — мають спільний корінь.

37. РОСЬ. "По Росі і по Сулі гради поділиша", ("Слово про похід Ігоря"). Рось і Ірпінь пливуть на землі племені Полянів, де стоять гради Київ, Вишгород, Ярополч, Звенигород, Звижден, Красн, Заруб, Канів, Богуславль, Трипілля. Назва ріки Рось споріднена з назвою ріки Роски (на Волині) і з назвою Русава (лівобережна притока Дністра).

Санскритське слово "расаная" значить — буде дощ, росить, а "расмі" — росяно, краплисто. У "Рик Ведах" слово "раса" багатозначне — вода, роса, ріка, напій. У "Магабгараті" слово "раса" значить — діючий напій, *напій* здоров'я, вода життя. У "Магабгараті" оповідається про ріку Раса, яка обпливає Небо й Землю. У санскритських аналах оповідається про божественну ріку Раса, "Раса кула в Кусадвіпа". Санскритські слова "расата" (росиста, соковита), "расасир" (напій зроблений з сиру), "расака" (навар з м'яса, росіл) по-рідному й сьогодні звучать для нас, хоч вони й вважаються словами взятими з мови, якою тепер не говорять ні в Європі, ні в Індії.

38. НА БЕРЕГАХ РІЧОК, В ОЧЕРЕТАХ ОСІДАЛА РОСА, ЯК МЕД У СОТАХ. І наші далекі родичі збирали росу, вважали її цілющою водою небесною. Росу мішали з медом і кобилячим молоком, і нею годували дітей, і особливо дівчаток, щоб вони мали лиця ясні, як *весняний* світанок на Росі. Дитина росла на росі, росою лагіднена, вона — росса (благородна).

Санскритське слово "расала" значить — їстиво приготовлене на росі, овочах, меді й ягодах, а "расика" значить — ніжна дівчина, росиста (як ягода соковита). Знаємо, що слово "дівчина" походить від імени бога Дива (Деви, Деу-

са), і має значення — божественна, дивотна, чарівна. Санскритське слова "дара Діва" значить "дівчина божественна"; у нас первісне слово "дара" забулося, лишилося — діва, дівчина.

Санскритське слово "расана" значить — дівчина приманлива, чарівна. Діва русана (расана) живиться росою, яка на квітах вранці, як сльози, блищить; вона русалка (росою ніжена, оленіена). Русалка збагачується натхненням, п'ючи "расин". Санскритське слово "расин" значить — сік з квітів, ягід і меду. Русалка є "расазна"; санскритське слово "расазна" значить — дівчина знаюча красу квітів і знаюча дії напитку зробленого з роси і квітів. Вона знає таїни леління (кохання), вона вміє "з крові макових пелюсток і роси творити кров вічної молодости і краси".

39. І ВІРИЛИ НАШІ ДАЛЕКІ РОДИЧІ, що людям, животині, лісам, полям дає життя не звичайна вода, а — "расасвара" (роса небесна, вода, що краплями падає з неба). І вірили вони, що на сваразі (на небі) є "рая Раса" (ріка Раса), і там, у світлі раю (ріки Раси) живуть душі Первородительки Лель і Первородителя Оря. Лель і Орь — роси, роси — внуки Дажбожі. Внуки Дажбожі народжені грізною святимижиттедайними силами (сонцем, землею і водою), і життя їхнє ознаменоване світлою триєдністю (тризубом), і народжені діти їхні освячені святою водою — звідси "свята вода, свята роса, свята Русь".

Гітхитське слово "маза" значить "мати земля", а "лю маза" — "люди матері землі"; "лю" вживалося гітхитами і сумеріянами у значенні "любленці" (вибранці, благородні), а "лю дана" — любов'ю дана (людина). Тільки там, де на "маза" (на матір землю) йде "расасвара", можуть жити люди, вони — раси, роси, чи, як пише "Слово про похід Ігоря" — русици, русичі. У "Виласа Книзі" чи-

таємо — русишть, рускень, рушь, русише, руси, русе, руште.

Санскритське слово "русат" значить — різати хліб на полі, рушати стебло, колосисті палі, а "русата" значить — жнива, косовиця. У "Рик Ведах" слово "рісанті" значить — скубти колосисті стебла, а слово "рус" значить — наступати, русати (рушати). Санскритські слова "рісанті" і "русанті" мають спільне походження: "рус" — руш, рух і "анті", "аті" — іти, рух іде; "русанті" — рушати. Також у санскриті (і особливо у "Рик Ведах") слово "русат" значить — ясний (білий, як роса, росяний, русий). Санскритське слово "русатпасу" значить — ясна, світла, велика рогата скотина. Наші родичі (трипільці) світлого оленя звали "руса". І сьогодні в Індії слово "руса" значить — світлий олень.

40. СТАРЕ ІНДО-ЕВРОПЕЙСЬКЕ СЛОВО "РОСА" (РУСА, РУША) ЗБЕРЕГЛО ПЕРВІСНЕ МНОГОЗНАЧЕННЯ. Наприклад, греки слово "росісті" вживають у значенні — світлі, русі; вони цим словом називали усіх русявих людей (людей Русі (України), Скандинавії та інших північних країн). Латини казали "руссус" у значенні — ясний, червонявий, рудий; французи і англійці слово "руссет" вживали у значенні — жовтаво-рудий, світло-рудий.

Є в "Рик Ведах" імена славних царів — Русама. Русана — ім'я світлокошої жінки бога Рудри. Треба згадати, що у санскриті "с" переходить у "ц", і звідси — "роцана" (білі хмари), "роцака" (опромінений), Роцана — ім'я божого сина Вішни і Роцана — ім'я бога Індри (Ману Свароціша); "ману" — ман, розум. Санскритське "Ману Свароціша" значить — Розум Небесний (Сваржий).

Володимир Даль (автор пояснювального словника москвинської мови) зазначає, що він чув прадавню легенду, що "Русь — це чудотворіння ріки Дніпра". Є до-

слідники, які вважають, що слово "Русь" споріднене з рікою Рось. Їхні припущення правильні, та вони не були обгрунтовані, і тому лишилися за бортом історичної науки. Їм не було відоме значення слова "рось".

41. ХЛІБОРОБСЬКА КУЛЬТУРА МОЖЕ ПОСТАТИ І РОЗВИВАТИСЯ ТІЛЬКИ ТАМ, де земля має "рос". оКли йде "раса свара" (роса небесна, дощ), то буде "рус" (руш), тобто — урожай, будуть жнива. Не знали наші далекі родичі, як творяться хмари дощові. Вірили, що по сварзі (небі) тече ріка Рось, і вона, як пишуть "Рик Веди", землю "росить"; земля, маючи "рус" (воду), родить "біжя"; санскритське слово "біжя" значить "зерно", "збіжжя". У старокельтській мові слово "рус" значить "вода".

Санскритські слова "рус" і "руш" також значать — рух, дія, а слово "рошана" — рухати проти, тобто — серпувати, а "рошакті" — рухливо (зворушено) ректи, говорити. І далі — санскритські слова "рос", "рош", "рус" у Правмі індо-європейській означали — роса, вода, напій, руш, рух, рухливість; росий, русий, світлий, ясний, білий.

Слово "русий" (прикметник) виникло з слова "роса" так, як "малиновий" з малини". "Стіл посередині круглий, застелений малиною скатертиною", (М. Вовчок).

Оріяни часів Трипільської культури були першими русами, з їхнього роду походять кімеріяни (сумеріяни), гіттіти (скити), етруски, іранці (перси), кельти, ахеї, латини, балти, тевтони. Слово "рос" (рос, рош, руш, рас) на різних землях у різні епохи збагачувалося новими значіннями.

Наприклад, старі ханаанці (ще перед приходом на їхню землю гібреїв) були підлеглі гіттітам-завойовникам. Вони звали гіттіта "рош" у значенні "голова", "зверхник", "наказодавець". З Хантану

слово "рош" (рос, роши) проникло в Єгипет. Єгиптяни знали гіттітів "росами", і також звади їх єгипетським словом "гикоси", що значить "володарі земель".

42. ПРОРОК-РАБІН ЕЗИКІЕЛ ПОПЕРЕДЖАВ ГИБРЕЇВ, нажучи їм, щоб вони міцно трималися рідного способу життя, бо, як кара Саваотова, прийде князь Рош з Магог землі, і їх покарає. Магог — син Яфета, "сини Яфетові — Гомер, Магог", (1 кн. Мойсея, 10, 2). Яфетове плем'я на думку пророка-рабіна Езикієла живе у Кімерії (Гомерії-Магогії). Земля Кімерія (або, як ми кажемо Кімерія) знаходиться між Дунаєм і Доном.

Езикієл пише: "І надійшло до мене слово Господнє, таке: Сину чоловічий! Поверни твій вид проти Гога в Магог-землі, проти князя Рошського", "...пророкуй, сину чоловічий і промов до Гога: Так говорить Господь Бог: Чи так воно? того часу, як люд мій Ізраель розживеться безжурно, ти про це дізнаєшся, і вирушиш ти... з найдальшої півночі, ти й многи народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська", (Езикієл, 38, 2, 14).

У часи Езикієла не було країн з назвами Франція, Британія, Греція, Рим, Германія, Україна (Русь). Езикієл знав Україну (Русь) Гомерією (Кімерією). У "Біблійному Словникові" (Вільяма Шмітта, видання 1948 року, Філядельфія) на стор. 375-й визначено, що "Магогія репрезентує важливу Скитську расу". Вільям Шмітт (на стор. 375-й) пояснює, що слово "Магог" значить "Країна Божя", а слово "Гомер" (на стор. 221) у нього значить "Досконалість"; він пояснює, що з цього слова й походить слово "Кімерійці", і зазначає, що кімерійці споріднені з родиною Кельтів. Отже з Магогії (країни Божої) прийде князь Рош і князь Гог. Вільям Шмітт пояснює, що слово "Гог" значить "Гора".

43. ПРОРОК-РАБІН ЕЗИКІЕЛ СЛОВО "ГОГ" СТОРИВ З СУМЕ-

РІАНСЬКОГО СЛОВА "ҚУР", що значить "гора", "зверхник", "князь". У санскриті слово "гур" значить "гора"; у часи писання "Слова про похід Ігоря" в Україні (Русі) слово "кур" вживалося побічно з словом "гур" у значенні "гора". Земля Тмutorаканського князівства межувала з узгір'ям Північно-Західного Передкавказзя. У "Слові про похід Ігоря" читаємо, що "Всеслав князь... іс Києва дорискаше до кур Тмutorоканя"; тут слово "кур" "Баян" уживає у значенні "гур" (гір). Митрополит Іларіон (Огієнко) переклав "Князь Всеслав... з Києва до півнів досакавав Тмutorоканя" — переклад неуважний.

Вільям Шмітт (на стор. 572-й) пише, що Рош, про якого пише Езикієл, це ім'я одного з великих Скитських племен. Історики Джонсон, Уеллс, Латам, Стейн вважають, що ім'я Русь означало українців ще з часів Трипільської культури. Ім'ям Русь у часи Трипільської культури звалися хлібороби — у часи Трипільської культури на Наддніпрянщині жили хлібороби-скотарі і скотарі-кочівники. Вони хоч і були людьми одного роду, та вели між собою жорстокі війни за ріки, ліси, пасовища.

Слово "раса" (рос, рус, руш), як слово Прамови Індо-Європейських народів, проживши більше як п'ять тисяч років, майже зберегло свої первісні значіння. Наприклад, в українців (русичів) — роса, руш, руса, Русь. У англійців слово "руш" (чи "раш"), яке, очевидно, походить від слова санскритського "раса" (роса) є синонімом їхнього слова "тір" (сльоза), і також воно значить "рух" (рушання), а слово "руссет" (у французів і англійців) значить — русий, світло-рудий, ясний. Щойно згадував, що в Індії сьогодні рід світлих оленів (русих) зветься "руса", що старі греки звали того грека, який мав світле волосся "росісті" (русий, світлий), і всіх

жителів Гіпербореї (півночі), тобто українців (русичів), тевтонів, скандинавців) греки звали "росісті" — русяві, світловолосі.

44. КИЇВСЬКА РУСЬ — НАЗВА ПРИДУМАНА НЕ ЩОБ ПРИНИЗИТИ РУСЬ, А ЩОБ ЗВЕЛИЧИТИ ЇЇ. Багатьох чарувала слава, краса, велич Русі. Слава Русі по світах рокотала. Її черленні щети, Її мечі харалужні, Її золоті шоломи, Її краснії дівки, Її вої "хоробри аки тури", Її злотостременні вершники, Її славен град Київ многи князівства чарували. Усі вони хотіли ім'ям Русь "блюсти". Новгородці, щоб і себе звеличити ім'ям Русь, створили назву Новгородська Русь. Кияни, щоб слава Русі не пропала, визначили, що дійсною Руссю є Київська Русь. Наслідуючи відважних новгородців, почали й інші князівства до свого імени додавати ім'я Русь. І почалося — чия Русь? Яка Русь? Угорська Русь, Біла Русь, Чорна Русь, Червенська Русь, Галицька Русь, Литовська Русь, Карпатська Русь; очевидно, всі ці назви штучні. Взоруючись на них, москвини й собі зазіхнули на славу імени Русь, і, живучи на болотистій, бідній землі ріки Москва, вони проголосили, що є й Московська Русь. І історик С. М. Соловйов утвердив, маючи підтримку жандармів, що є Русь Московская. Якщо є Русь Московская, то може бути й Русь Ленінградская, Русь Казанская, Русь Уралo-Фінская, Русь Мордвинская, Русь Сибірская.

45. Є ОДНА ВІЗАНТІЯ І Є ОДИН РИМ. Немає Константинопольської Візантії, Нікейської Візантії, Кримської Візантії. Немає Капуйського Риму, Сицилійського Риму, Флорентійського Риму. Є одна Україна (Русь)! Вона (тоді, як західно-європейські народи шукали нових земель за океанами), покоряла фінські племена, Чудь, Водь, Вєсь, Мер'я, Мещера, Черемиси, Мордва. Вона на землях рослих, суворих і

відважних фінських племен ставила гради (княжі палаци оточені оборонними спорудами) і охоронені княжими дружинами (військами). Я не оправдую ці завоювання предків моїх. Ніхто не має права неруські землі звати Руссю!

Колоністи, які прибули з України (Русі) на північні землі Фінських племен, давали своїм градам імена град Ярослава, град Володимир на Клязьмі, град Суздаль, град Москва на Москві. І вони, щоб відсепаруватися від України (Русі), й творили назви "Русь Московская", "Русь Ростовo-Суздальская": такі назви ображають почуття Чудів, Водів, Вєсів, Мерів, Муромів, Мещерів, Черемисів, Мордвинів, Башкірів, Чувашів, Удмурів, і вони з відразу ставляться до гімну "СССР", в якому співається, що всіх їх "навеки сплотила Велика Русь", тобто — навіки поневолила Чувашів, Башкірів, Мордвинів, Удмурів, Фінів, Карелів, Естонів, Латвійців, Литовців, Марійців, назвавши (для глуму перед світом) покорені землі "саветскими республіками".

Русь Московская не має жодних політичних і моральних прав вважати себе продовженням історії України (Русі). Русь Московская має політично-моральне право вважати себе продовженням прославленої історії Татарo-Монгольської орди не тому, що на територіях, на яких вона панує, плинуть ріки Бариш, Унжа, Кострома, Уфтіюга, Чагода, Піжма, Клязьма, Алатир, Москва, Іргіз, Кама, які своїми назвами пов'язані з тюркськими мовами, а тому, що найвизначніші історики Московитії, Карамзін, Безтужєв-Рюмін, Соловйов та інші твердять, що Москва — "продукт могутньої Татарo-Монгольської орди". З твердженнями цих істориків знайомтеся, читаючи Другу частину оповіді "Україна-Русь, архиєреї грецької ортодоксії і Татарo-Монгольська орда".

46. 1177 РІК. ЦАРЕМ УКРАЇ-

НИ-РУСИ (В 1174 РОЦІ) СТАВ КНЯЗЬ РОМАН РОСТИСЛАВИЧ — виходець з династії князів Смоленщини. Він, не звернувшись за допомогою до князів, сам пішов воювати з половцями. Чому сам? Він ні з ким не хоче розділити слави, чести і скарбів. Він хоче, щоб тільки йому “віщі пальці на живі струни покладені славу рокотали”. І... був він розбитий Половецькою ордою. І ніхто не хотів з ним розділити його поразки.

І князь Святослав Всеволодович (нащадок чернігівських князів Ольговичів) увійшов у Київ 20 липня (1177 року). І “висіди із сідала злата” і “дотчеся стружієм злата стола Киевського”. І він одружив свого сина Всеволода з Марією (донькою польського короля Казимира). І в Києві відбулося гучне українсько-польське весілля. І князі Галицькі і Володимиро-Суздальські, і Пінські, і Новгородські (в ім'я позірного порядку) визнавали владу царя Святослава Всеволодовича. У них буйно проявлений інстинкт панування — і тому ніхто з них не визнає пана над собою, ніхто (в ім'я найсвітлішої цілі) не воліє бути чиймсь підлеглим.

(У душі тих князів-панів, які прагнуть бути (в ім'я панування) непідлеглими одному панові, розкорінений інстинкт руйнуючого панування, і цей інстинкт їм витче чорне покривало, щоб прикрити їхні домовини. Тільки той інстинкт панування, який здібний в ім'я світлої цілі, себе вільно підпорядковувати одному авторитетові, вважається інстинктом здорового розуму).

47. 1178 РІК. КНЯЗЬ МСТИСЛАВ РОСТИСЛАВОВИЧ (СМОЛЕНСЬКИЙ) ПРИБУВ У НОВГОРОД. З Новгороду (маючи 20.000 воїнів) він пішов у країну племені Чудів. І він палив мирні чудські гради і селища. І біля річки Двина він оточив Чудське військо і розбив його. З довгими колонами полонених і з великими стадами скоту, він прибув до граду

Псков, де перепочив і пішов до Новгороду.

1180 рік. Цар Святослав Всеволодович скликав князів на з'їзд до граду Любеча. І коли цар з князями мав раду, прийшла вість — від Київського митрополита горить. Повторюється стара помста — у “Несторівському літописі” пишеться, що два варяги-християни “були принесені в жертву”, ні, два варяги-християни були киянами убиті за те, що вони зневажливо ставилися до обрядів київських. У Києві єпископ-грек Стефан зневажливо ставився до київських обрядів (веснянок, писанок, Купала), і кияни в 1068 році його задушили в Києві. Не відважився монах-літописець написати, що архиєрей Стефан був принесений у жертву, бо ж це вже було після хрещення. І написав коротко, що “єпископ Стефан поїде по Києву, и тамо свои его холопи удавиша”. І тепер князі в Любечі почули, що згоріли сім церков у Києві, і десять домів, у яких жили “іконописці, преподобні і богоносні і псалмщики, попечители православия, ломщики”.

Цар Святослав Всеволодович вигнав князя Рюрика з Білгороду, а князя Давида — з Вишгороду. Скривджений князь Рюрик, довідавшись, що цар Святослав Всеволодович гостює у Чернігові, вторгнувся в Київ. І почав у Волинських князів просити військової допомоги. Цар Святослав Всеволодович, приєднавши до себе війська князя Всеслава Полоцького і князя Братислава Вітебського, та за срібло і злото найнявши ватагу половців, вигнав з Києва князя Рюрика. Князь Рюрик повернувся до Білгороду. Не міг він дістати “злата стола Киевського”.

Є п'ять шляхів, при допомозі яких можна заволодіти престолом царя України (Русі). 1. Престол передає батько синові. 2. Старший брат передає престол молодшому. 3. Князі на з'їзді вибирають царя України (Русі). 4. Кияни самі запрошують на престол царський

того чи іншого князя. 5. Князь, маючи військову силу, вторгається у Київ, виганяє з Києва царя, і сам сідає на царський престол.

48. ГОРЕ НЕ В ТОМУ, ШО КНЯЗІВ ОХОЧИХ БУТИ ЦАРЕМ. БАГАТО, а в тому, що вони (князі) втратили духовні основи рідної віри, у яких оповідалося людині, як треба жити, щоб мати правильне мислення і правильне почуття.

Вони (князі) тепер мають чужу віру, в якій людині оповідається, що взагалі про земне життя не треба дбати, про здоров'я розуму не треба думати, треба вірити святим ^{іконами} мощам, чудотворним, і терпіти, захоплюватися подвигами преподобних і богоносних монахів. Князі, про такі святі справи у церкві чуючи, не можуть навчитися контролювати працю розуму, працю своїх почуттів. Вони не вміють свою свідомість збагачувати свідомістю Всесвіту. Вони не вміють добровільно відрікатися від особистого “я” в ім'я сили, слави і добра “я” України (Русі).

І їх (князів України-Русі) ніколи не треба ганьбити, зневажати. Вони були людьми (по своїй природі) добрими. Вони не винуваті, що чужа віра на хибний шлях спрямувала їхні мислі і почуття. І тепер вони самі впадуть, і з ними упаде Україна (Русь)...

49. 1184 РІК. ПОЛОВЕЦЬКИЙ ХАН КОНЧАК ОСНАСТИВ СВОЄ ВІЙСЬКО НОВОЮ ЗБРОЄЮ — у візантійців купив за русих юнок і юнаків, яких він у селищах заповнив, вогнестрільні луки. На возівкріплений лук такий великий, що десять осіб натягають тятиву, щоб пустити вогняну стрілу.

Князь Ярослав Всеволодович (Чернігівський), не порадившись ні з царем Святославом Всеволодовичем, ні з сусідськими князями, послав боярина Ольстина до хана ^{Кончака} Кончака, щоб скласти умову миру. О, княже, не правильне у тебе мислення! Є закон — князем може бути тільки сильна людина,

слаба — гине сама і ті, які їй підлеглі. Миритися з вторжником значить винзати себе слабим. Якщо ти, маючи в руках меч, просиш у чужинця, який у твій дім вторгнувся, миру, честь покинула тебе.

Цар Святослав Всеволодович з князями Рюриком і князем Ярославом несподівано оточили орду хана Кончака. Бій почався біля ріки Хорол. Хан Кончак, побачивши, що його військо оточене, тікає. Його молодша дружина (жена) і його визначні воєначальники, і вози з новою зброєю, і багаті обози, і великі стада скоту (коні, верблюди, воли) заповнені.

50. В І Й С Ь К О В А Ч А С Т И Н А Ц А Р Я С В Я Т О С Л А В А В С Е В О Л О Д О В И Ч А, яка гналася за ханом Кончаком, повернулася. На землі вже снігу не було, вночі земля примерзла. Вершники не могли (по слідах) пізнавати шлях утечі хана Кончака. (Кончак — син хана Сирчана. Цар Володимир Мономах під час бою з половцями, був взяв у полон половецьких воєначальників, між якими був і хлопчик-ханчук Сирчан. Ханчук Сирчан у Києві навчився київської мови; звичаї і страви київські так сподобав, що не хотів додому вертатися. Щоб він пригадав свій рід половецький, йому посли половецькі дали понюхати евшан-зілля (полину), а співець Ксорь піснями про славних половців будив у ньому патріотичні почування. І він (ханчук Сирчан) повернувся додому. Тепер його син Кончак славиться поганською (звироднітою) жорстокістю). Наш літописець без потреби половецьке ім'я Ксорь написав, як Орх. (Українці поневолені чужовірям, не мають права проявляти любови до рідної віри України (Русі); вони задовольняються тим, що свій патріотичний настрій піднімають оповіданням про евшан-зілля).

51. 1-ГО БЕРЕЗНЯ БУЛИ РОЗГРОМЛЕНІ ВІЙСЬКА ПОЛОВЕЦЬКОЇ ОРДИ. 22 березня цар Святослав Всеволодович з славою і перемогою повернувся до Києва.

Славилися у Києві князі-переможці Володимир Переяславський, Гліб Турівський, Ярополк Луцький, Ярослав Пінський, Мстислав Городненський і тисяцький Галицької дружини.

Київ, славлячи царя Святослава Всеволодовича і честю обдаровуючи його воїнів, знав, що взято в полон 7000 половців (між ними 417 половецьких ханів, і з ними — їхні родини), склади зброї, "табунні азійських коней", грецькі "шерешери" — самостріли, що кидають "живий вогонь". У Києві перед царським судом став воєначальник хана Кончака, харазький Турка.

Полонені половці, які хотіли щось сказати киянам, просили болгарських купців, щоб вони були перекладачами. Болгари і половці — люди одного племені. Кияни бачили, що одноплемінці (болгари і половці) вороже ставляться до себе. Болгари, прийнявши звичаї і мову України (Русі), перестали вважати себе тюрками.

52. НА РІЦІ ДЕСНА СТОЇТЬ ГРАД НОВГОРОД-СІВЕРСЬКИЙ, град племені Сіверян. Князі (Ігор Новгород-Сіверський і його брат Всеволод Трубчевський), довідавшись, що цар Святослав Всеволодович переміг орду хана Кончака, не приховали лицарської заздрости. Вони у 1185 році 23 квітня (у вівторок) вирушили з Новгород-Сіверського до Дону, щоб там, на широких Донських степах, розшукати кочову Половецьку орду, і вигнати її за межі України (Русі).

І татові (князеві Ігорові Новгород-Сіверському) на допомогу прибув з військом син (князь Володимир Путівльський). (Град Путівль стоїть на південь від Новгород-Сіверська, на березі ріки Семи. Град Трубчевськ стоїть на березі ріки Десна, на північ від Новгород-Сіверська).

1-го травня біля Дінця князь Ігор побачив затемнення сонця. І вдень була "тьмою вся воя покрита". На небі (перед вечором) іскрилися зорі. У очах воїв стало зелено. Та похід не був спинений.

Казав князь Ігорі: "Русиши, хощу главу свою приложити, а любо іспити шелоом Дону".

Біля Дінця (на ріці Оскол) князь Ігор ждав прибуття князя Всеволода. Розвідка повідомляла, що половці, довідавшись про новий похід українців (русичів), об'єдналися, і ждуть прибуття нових військ половецьких.

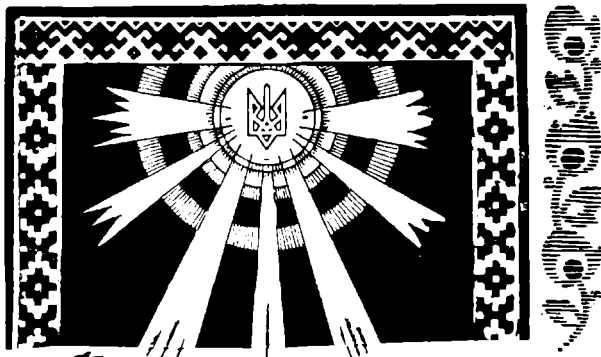
Радники сказали князеві Ігору: "Половецька орда, князю, дуже численна. Ідімо геть, нас мало, загинемо". Князь Ігор відповів: "Коли меча не піднявши, утечемо, з нас сміятимуться люди. Сором страшніший за смерть!" Наші князі високо ставили славу і честь княжого імени. Княжі (володарські) імена така велика сила, що й хрещення України (Русі) не могло їх у перші століття зневажати.

Усі князі й царі України (Русі) і інші сини, і їхні доньки мали двоє імен — рідне ім'я означало честь, славу, шляхетність, спорідненість з родом володарів і богатирів України (Русі). А чуже ім'я означало підлеглість грецькій ортодоксії.

53. НАПРИКЛАД, 25 ЛИПНЯ У КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА ІЗ'ЯСЛАВИЧА НАРОДИВСЯ СИН, І КНЯЖА РОДИНА НАРЕКЛА ЙОГО РОСТИСЛАВОМ, а піп, охрестивши, нарік Іваном. 26 жовтня у князя Всеволода народилася четверта дочка, і княжа родина нарекла її Собіславою, а піп, охрестивши, нарік Палагеею. У князя Ігоря Святославича (Новгород-Сіверського) 8-го жовтня народився син, і княжа родина нарекла його Володимиром, а піп, охрестивши, нарік Петром.

Раби, смерди, холопи, монахи та інші люди нешляхетного походження, не мали права (на основі розпоряджень грека-митрополита Київського) мати рідні благородні імена (Святослав, Володимир, Богдан, Ярополк, Любомир, Боголюб, Всеволод, Ростислав, Дан, Зоряна, Русана, Світляна, Світанна, Весна,

(на стор.1258)

ТВОРЦІ ФОНДУ
ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське Життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ

Спільними зусиллями

В.Святенко-100, Б.А.Вишинський-48, І.Кисіль-12, Р.Н. Світ-200, Проф.Др.А.Білецький-12, Т.Бобрівник-24, П.Волинець-24, Кий Коперник-12, В.Коперник-24, М.Коперник-24, Рунтато В.1.Свириденко-24, С.Свириденко-24, Я.Свириденко-24, Д.Свириденко-12, Є.Свириденко-12,

М.Черпаха-13, М.Черпаха-12, І.Рокитянський-24.80, Я.Козинець-143, Р.П.Самоїл-25, В.Петлиця-56.75, Кий Коперник-120, Станиця ім.Т.Шевченка (Нью Йорк)-125, В.Савчак-25, Ю.Чернецький-50, Д.Стедок-10, С.Гомула-50,

Д.Лимар-30, Інж.В.Петлиця-50 фунтів, М.Вербовецький-20, Д.Мацканин-20, Б.Станопруд-20, С.Розумний-20, Б. і З.Підгурські-30, М.Рудик-10, Р.Черемшина-10, Рунтато М.Ситник-20, Рунтаме Лада-20, Рунтато В.Гайдайчук-10, Рунтама Надія-10, Богдан Вишня-10, М.Дзява-10, Д.Цюцюра-10,

І.Павлюк-100, С.Гайдар-25, Інж.Р.Сесь-5, Письменник Л.Рись-5, Веданта Кулевич-100, Володар Мацьків-75, А.Кармелюк-25, А.Меркало-15, Інж. В. Петлиця-69, Рунтато М.Ситник-20, Рунтато С.Яворський-20, П. Дмитренко-15, С.Глушко-20, Л.Дуб-10, Др. Р.

Вишня-20, П.Гордієнко-20, Б.Підгурський-30, С.Татаринів-10, І.Кобиць-30, Я.Кулик-20, М.Петруняк-10, Д.Мацканин-10, О.Левченко-20, М.Сидюк-10, Н.Прокопенко-10, М.

С В Я Т И Н Я

Оріяна, Спрінг Глен, Н.Й., США.

Святиня Матері України - Святиня Української Віри в Єдиносущого і Всюдиущого Бога.

Святиня Матері України - Мудрість Незалежності Українського Національного Духа, Всесвітність Самобутньої України, Її історії і культури. У Святині Матері України українці возраджуються і возвеселяються, свою світову славу пізнавши, таїни своєї мудрости збагнувши, своє законне місце в світі знайшовши.

(Продовження Прізвищ Жертводавців-Будівників Святині Матері України. Початок Списку в "Самобутній Україні", Число 138.).

21. БОГДАН ГОЛУБ-КАРПАТСЬКИЙ.....	1000.00.
22. МИРОСЛОБ КРЧЕНКО.....	1000.00.
23. Б. І. К.....	500.00.
24. БОГОСЛОБ П. ЛИСЕНКО.....	500.00.
25. Д. І. К. Л И М А Р	500.00.
26. М. І. Є. ШКВАРЧЕНКО	500.00.
27. РАДОМИР Р. К М І Т	1000.00.

(продовження буде).

У душах наших голосом Бога родяться хртіння мати Святиню Матері України. І ми її матимемо! Ми її побудуємо з божественного світла Української Віри Богом даної. Ми її побудуємо з нашої священної вірності Матері Україні, з нашої широкі жертвенности, з нашої національної гордості!

Вербовецький-50, Рунтато Славин Яворський-200, С.Татаринів-200, С.Бабиць-70, Лінда Галаган-50, Лада Дуб-50, Світання Дмитренко-30, Др.Радомир Вишня-50, Я.Кулик-20, П.Гордієнко-20, О.Добролюб-20, М.

Пелешок-10, Г.Петронюк-10, Інж.Ігор Слободяник-10, Т.Бурко-10, С.Дидик-10, П.Созанська-2, Мола-2, І.Семенюк-5, В.Лановий-5, В.Брисюк-5, М.Кондратів-6, В.Шульга-20,

(продовження буде).

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ
РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA)

Spiritual Teacher LEV SYLENKO

GREAT BRITAIN — UNITED STATES OF AMERICA — CANADA — AUSTRALIA — WEST GERMANY

Box 1174, Winnipeg, Man., Canada R3C 2Y4 • Oriana, Spring Glen, (Ellenville), N.Y. 12428 • P.O. BOX 3602, STN. "C", HAMILTON, ONT.

До Президії Секретаріату С К В У.

23 Листопада, 78 р.

5 - ть Пропозицій:

1. СКВУ змагається за демократичну державну Україну-Русь. Щоб жодна Віра не вважала себе дискримінованою, термін "християнська Україна" не пропагується: такий термін асоціюється з терміном "совєтська Україна", який є антидемократичним.

Над гербом України-Русі не домінує символ тієї чи іншої інтернаціональної релігії: хрест, місяць. Герб України-Русі в християнських, буддистських, мусульманських, ізраельській державах символізує духовну незалежність України-Русі і її релігійну толерантність.

2. СКВУ утверджує в сьогодення терміни Україна-Русь і Московитія-Россія. Правильний історичний термін Україна-Русь має стати обов'язковим в українських школах, часописах, у листах до амбасад і чужоземних видань. (Про це вже 12 років говорить Учитель Лев Силенко-Духовний Провідник Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВіри)).

3. У Казахстані, Грузії, Вірменії, Азербайджані, Туркменії, Білорусії, Литві, Латвії, Естонії та в інших країнах стоять окупаційні фашистські війська Московитії-Россії. Імперська лєнінська секулярна нетолерантна релігія у цих країнах переслідує християн, жидів, мусульман, буддистів.

Україна-Русь змагається за свою духовну волю і за волю всіх народів поневолених Московитією-Россією і виступає проти прагнень однієї релігії домінувати над іншою і гнобити інакшевіруючих.

4. СКВУ прагне, щоб у Вільному Світі в великих містах, де є українська спільнота, поставали українські школи, які б об'єднували дітей батьків різних релігій і дітей батьків невіруючих.

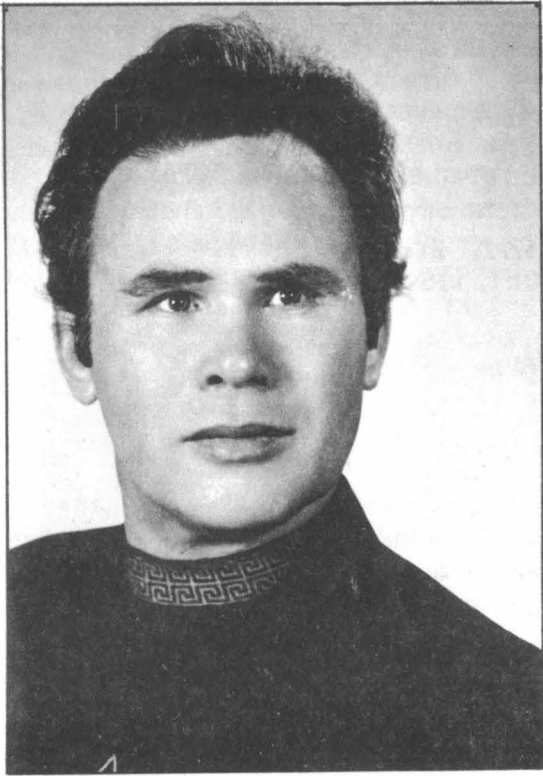
У школах треба виховувати дітей в дусі національної соборності, зрідненості, релігійної толеранції. І переконання: релігії служать державним інтересам України-Русі, а не державні інтереси України-Русі мають бути підпорядковані інтересам тієї чи іншої інтернаціональної релігії.

(У недільних школах діти можуть засвоювати ту релігію, яку сповідують їхні родичі. Так довго, як довго свідомість українських дітей формуватиметься в паракхівальних школах, між українцями не буде єдності, зрідненості, високої національної моралі).

5. Архисреї, які підлеглі Ватиканові чи Греко-Ортодоксії, мали б на СКВУ в інтересах морального престижу СКВУ, поводитися, як скромні богомольці. Коли Президія Секретаріату СКВУ дасть їм роль (а цього вони дуже прагнуть) бути духовними домінантами, у світі постане переконання, що СКВУ не діє, як СИЛА Української Духовної Незалежності, і цим СКВУ знецінить свою національну духовну силу і в Україні пригнобить душі крапих синів і дочок.

СКВУ ознаменує свої дії величністю, проголосивши, що жодні чужі (релігійні, моральні, фінансові, політичні) сили не домінують над духом СКВУ.

Головний Стіл Об'єднання Синів і Дочок України
Рідної Української Національної Віри.
Гемільтон, Онт., Канада. Нью Йорк, Н.Й., США.

Учитель Лев Силенко (Орлигора), повертаючись з СКВУ, 3 грудня 78 р. завітав до Святині Дажбожї в Гемільтоні, Онт. І на Свягосі (Священній Годині Самопізнання) сказав:

"Віруючі вірять в одного Бога-та шляхи віри є різні і визначення сутності віри є різні.

"Наприклад, є визначено, що "Іслам-віра перфектної покірності", "Християнізм-віра батьківства Божого, смислу" (на стор.1258).

15 КВІТНЯ

цього року-День Освячення Святині Дажбожї.

(У надісланих Побажаннях читаємо: "Це не тільки перша за 1000 літ Святиня Дажбожа! Це й Перше за 1000 літ слово Боже до Українців сказане без чужих посередників (греків, латинів). Милосердний Бог зглянувся над многострадними Українцями, і послав до Них Пророка, щоб вивів многострадних з Дому неволі").

Від Редакції: Побажання і Вітання приходять на адресу "Самобутньої України".

Гемільтон, Онтаріо.

Українці Рідної Української Національної Віри Піснями і Молитвами у Святині славлять Дажбога-Правдивого Господа України-Русі. У Рідній Вірі Вони зріднені, об'єднані. Полтавці і Гуцули, Кияни і Лемки, Харків'яни і Бойки-сини і доньки однієї Матері.

Нехристиянські держави: Японія, Індія, Китай, Бурма, Єгипет, Ірак та інші на такий герб України-Русі дивитимуться, як на знак греко-латинського місіонерства. Італія, Франція, США, Іспанія, Польща, Німеччина, Австрія, шануючи національні святощі, не дозволили архієреям ставити інтернаціональні релігійні символи вище державного герба.

Архієреї греко-латинського християнізму, як тут бачимо, хочуть, щоб символ інтернаціональної релігії верховодив над гербом України-Русі.

(на стор. 1257).

ренности, непротивлення злу", "Китайська віра-віра космічної гармонійності", "Індуська віра-віра спокійної єдності і об'єднаного миру", "Зороастріянізм-віра етичного конфлікту", "Буддизм-віра скасування світового страждання", "Ізраїльська віра-віра покірності законам і батьківським обрядам", "Японська віра-віра вірності державі і родинному об'єднанню".

"Благородна віра не переслідує інакшевіруючих. Той українець-християнин, який зневажає віру в Дажбога, зневажає віру Христову. Віра, яка вчить віруючих зневажати інші віри в Бога, зневажає сама себе.

"Віра в Дажбога з волі Дажбожої самонародилася в душі моїй. Віра в Дажбога-віра високої духовної культури, віра, яка не зневажає інакшевіруючих в Бога. Віра в Дажбога-віра відданості Вітчизні, віра Любові і духовної незалежності. Віра в Дажбога немає нічого спільного ні з паганством, ні з неопаганством, ні з ідолопоклонством.

"У Святині Дажбожій немає намальованого Бога з бородою чи без бороди, ми не ідолопоклонники. Ми віримо: Дажбог-безтілесний Дух. Розум Всесвіту в Дажбогові і Дажбог в розумові Всесвіту. Дажбог Єдиний і Всюдисущий.

"У Рідній Українській Національній Вірі рідне формою і рідне змістом життя Українця. Українську національну свідомість, звичаєвість, обрядовість треба відмежувати від греко-латинського християнізму і московського комунізму!"

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ШО...

У стані спокою кров в організмі розподіляється так: четверта частина загального її об'єму міститься в м'язах, друга чверть — у нирках, 15 процентів — у судинах стінок кишечника, десять — у печінці, вісім — у мозку, чотири — у вінцевих судинах серця і 13 процентів у судинах легень і решти органів.

У дитини, яка вчиться розмовляти, швидше циркулює кров, її більше подається до мозкових центрів, які відповідають за мову і пам'ять. До того ж мозок не завантажений зайвою інформацією. Коротше кажучи, увесь організм людини у певний період мобілізується для засвоєння мови. Недарма ж, коли дитина у цей період з якихось причин не навчиться розмовляти, то потім перед нею постануть нездоланні труднощі.

(на стор. 1254).

Квітанна, Мрія, Богуслава, Поляна, Віра, Ластуня, Росанна, Лада). Смердам заляканим хрещенням, попи давали імені жучі, їх не питаючи.

"Піп дав їй ім'я Прозерпина. Що ж? Люди звикли лицювати, переіначили: Горпина", (Білецький-Носенко). Чому переіначили? Не могли погодитися з чужим ім'ям, яке вторглося в їхній дім, і тому почали переіначувати, орієнтувати.

Чужі імена в Україні (Русі) не тільки затінили красу нашої шля-

Пожертви на Поширення Рідної Української Національної Віри, на Будову Святини Матері України на Оріяні в США, і річні вкладки члена ОСІДУ Рідної Віри, треба слати на адресу: **RUNVira, 01-018-25,**

**P.O. Box 5172, Station "E"
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA**

На прохання Побратимів, пояснюємо, що моні-ордер чи чек треба виготовляти на таке ім'я й число нашого konta в банку:

RUNVira, 01-018-25,

і слати на адресу нашого Скарбника: Л.Топчан,

**P.O. Box 5172, Station "E",
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA**

ЧИТАЙТЕ

"Самобутню Україну" - Вісник
Українців Рідної Української
Національної Віри!

хетної мови, а й принизили тих, кому вони були дані. І стали ми холопським плем'ям грецької ортодоксії-плем'ям "Педька, Терешка, Шелефона, Панька, Охріма і Харька, Леська, Олешка і Сизьона, Пархома, Їська і Феська", (Іван Котляревський). (Треба мати велике терпіння і велике душевне здоров'я, щоб отим "німим рабам, гречкосіям" Педькам, Охрімам, Шелефонам православія грецької церкви, оповідати, що їхня честь окрадена, і за таку щирі оповідь чути від них образи, глузування, погрози).

(продовження буде)

Лев Силенко, "Мага Віра".

"Хто друкує, хто здійснює поштове відправлення "Самобутньої України" в міста Канади, США, Австралії, Англії та інших країн Вільного Світу?"

Очолює друкування "С.У." Рунтато Славин Яворський (Директор друкарні "Оріяна"). Студенти і старші люди в суботу і неділю працюють: і за працю жодної платні не отримують. Вони час і працю жертвують, щоб ішла "С.У." до Українців у Вільному Світі.

У "С.У." цього року друкуватимуться нові дотепер навмисне приховані від народу дані з історії України-Русі.

Буде вияснено, коли, чому і як архієреї православія грецької віри дали для Московитії відібране в українців-русиців ім'я Русь.

Архієреї і патріарх Паїсій, ставши агентами (платними) Московитії, умовили гетьмана Богдана "єднатися з Москвою".

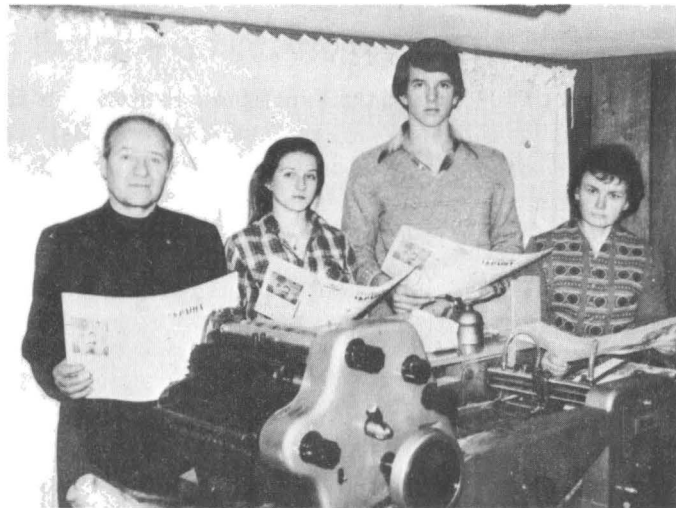
Коли гетьман після Переяслава висловив неприхильність до Московитії, то українці (архієреї) організували за гроші московські бунт полковників проти гетьмана.

Архієреї (українці), дбаючи тільки про православ'я і не дбаючи про державне життя України-Русі, обманули свій народ православний: підняли бунт проти гетьмана Мазепи, щоб допомогти катові Петрові і утвердити вигідне для архієреїв православ'я в Україні-Русі.

Архієреї (українці) у церквах проклинали мазепинців, називаючи їх антихрист-ами. Архієреї наказували закатованих мазепинців, як антихристів, заривати у тих ямах, де зариті дохлі собаки, кпні, коти, свині. Жахливі дикі злочини були чинені в ім'я православ'я-в ім'я обману і гноблення доброго народу України-Русі.

І прийшов час рідному народові сказати Правду (і тільки Правду!), вживаючи факти-незаперечні історичні докази. Народ, знаючи Правду, духовно пожвавішав, повідав-важнішав, успішніше боротиметься з кривавими вторжниками-москвинами. І казатиме: "Нічого, москалі, не хочемо вашого-ні ленінізму, ні культури, ні техніки, ні мови! Ми тільки хочемо, щоб ви якнайскорше вибралися з України-Русі! Ідіть додому, фашисти московські!"

"ПАМ'ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", (РУНТАТО М. (І) ЛОЗОВИЙ)

Гемільтон, Онт. У друкарні "Оріяна". Ча-сопис "Самобутня Україна" виходить за добро-вільні датки отримані від Українців, які жи-вуть у Вільному Світі.

З щирою Пошаною друкарня "Оріяна" ви-мовляє прізвище кожного Жертводавця.

Дорога Редакціє!

Я щомісяця отримую "Самобутню Україну". І тепер роблю дарунок для Приятеля свого . Посилаю 10 доларів. Цілий рік

Прошу висилати "Самобутню Україну" на адресу:

(англійською мовою, друкованими літерами)

Ім'я та прізвище _____

Адреса _____

Поштова зона (zip коуд) _____

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національна Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди, розуміння Єдиного Бога? Які нові розуміння рідної історії, правди, моралі, світорозуміння. Подібних питань у Вас багато. На такі питання Ви матимете Відповіді, отримавши від нас такі Книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен Знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Свіість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знаєть?
11. Діаманти з Храму Світової Історії. (Заратустра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко. (про Біблію).
13. Сотворення Світу (Книга Івана Франка)
14. Закони Життя - Рідна Віра.

З ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перераховані в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок (20 доларів) на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами.

RUNVIRA

САМОБУТНІЯ Україна

„Samobutnia Ukraina”

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читач пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шліть мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і щиро дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",

P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8H 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.,
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta. T5J 2K8 Canada

124 W Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA.

Box 172, Islington,
Ont. M9A 4A2 Canada

1234 N Kedzie Ave.,
Chicago, Ill 60651, USA.

P.O. Box 4365, St. E.,
Ottawa Ont. K1S 5B4, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA

Box 745, P.O. Fonthill, Ont
L0S 1E0, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA.

P.O. Box 363, Stn "B",
Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada.

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
K Canberra, 2603, Australia.

40 Highfield Rd., Bolton, Lancs.
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

P.O. Box 49585, Barrington Stn.,
Los Angeles, CA., 90049, USA.

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

